

שופר

מהרה"ק הרבי הגדול רבינו שלום שכנא מפראהבישט זיעוועבישא

סגולת הצדיק משטפנשט זיע"א

אבי זי"ע [הרה"ק רבי מנחם נחום משטפנשט], אמר: מי שרוצה לזכות לשבת שמחה שידבר בליל שישי מזקני הגדול רבי שלום מפראהבישט זי"ע, ואם אין לו סיפור ממונו, שידבר לפחות משולחנותיו הקדושים ומספסלי בית מדרשו.

שנה ג'
פרשת דברים - חזון תשפ"ג
גליון 140

נהגות ישרות * סגולות * עובדין קדישין * תולדותיו * הכנה לשבת

תורת שלום

תורת הרה"ק רבי שלום מפראהבישט

רבינו הרה"ק מפראהבישט זי"ע שכח מהעולם התחתון

בוה הלשון: אספר לכם חלום אין טאקי בהקיץ (דהיינו חלום שראיתי בהקיץ). הייתי בעולם העליון, ונכנסתי שם בהיכל אחד וראיתי שאבי [הרה"ק רבי שלום שאכנא מפראהבישט] יושב בראש שולחן אחד וצדיקים יושבים סביבו. ואנכי עמדת את עצמי בקצה השני של השולחן, ופתאום נהפכו פני אבי לדמות מלאך, ואחר כך לדמות שרף, ועדיין לא שחכ בעולם התחתון. ואחר כך הלך למעלה למעלה, ואנכי צפיתי בראשי ועיני למעלה [ובעת הסיפור מזה היה גם כן מסתכל למעלה, כן אמר הבאהושי'ער ז"ל] עד שבא אבי תחת כסא כבודו ית"ש⁽¹⁾, ושכח שיש עולם התחתון, והתחיל להתפלא בזה"ל: שטייטש, שטייטש (= בשין שמאלית, הימין הימין), הצרות והשעבוד גליות מתחדשין בכל יום ויום, ווי אזוי פארגעסט מען [- וכי כיצד אפשר לשכוח את העולם התחתון], ע"כ סיפר הרה"ק מפראהבישט זי"ע⁽²⁾.
דרישה וחקירה, סג עמ"ו

"אשיבה שופטיך כבראשונה ויועצך כבתחלה"

זה סיפר הרה"ק אדמו"ר מבראשית זי"ע [אדמו"ר מבראשית] להישיר ר' ישעי' שו"ב מאדעס - וכתבתי זאת בפני הר"י שו"ב שלא יהי' שום שינוי ח"ו בלשונו הק' והטור והנורא - בוה הלשון: בערב סוכות בעת שישב אא"י [מרון הס' מרוז'ין] ז"ל עדיין בהפרופענאציעא בליל הילולא דאביו [הרה"ק הרבי ר' שלום שכנא מפראהבישט, נסתלק בשנת תקס"ג] זי"ע צוה שיעשו סעודה בבית בנו הגדול הרה"ק ר' שלום יוסף זי"ע, ובאופן שלא יהי' שום איש זר רק בניו הק'. והבאהושי'ער [הרה"ק רבי יצחק מבראשית בן הרה"ק רש"י] היה ישן אז בחדרו, וצוה שיביאו אותו, והיה אז גשם יורד, ועטף אותו המשרת והביאו לאחר שישבו כלם על השולחן, וצוה שישבוהו אצלו על הקנאפע [- ספה], ואחר הסעודה אמר לבניו הקדושים

השלמות וציונים

1. וראה עוד בספר הפארת ישראל (דף יז) שפעם דיבר הס"ק מרוז'ין רבינו אודות אביו, וסיפר שביום היארציי'ט הראשון להסתלקותו ראה אותו בשלשה אופנים. ובאופן השלישי שראה, ראה איך שהוא על כמו שרף, וכמה נשמות של צדיקים עפו אחריו, והם כולם נכללו באין סוף.

2. ראה בספר דברי דוד - ליקוטים (דף קסא): פעם אחת אמר אדמו"ר [הרה"ק רבי דוד משה משטארטקוב] זלה"ה: אבי הק' [הס"ק מרוז'ין] סיפר על הגאון בעל הבי"ח זי"ע"א שנשבע פעם שבבואו להעולם העליון ויקראו אותו להכנס לגן עדן, לא יסכים ליכנס לשם עד שתהיה גאולתן של ישראל. וכשנסתלק שכח משבועתו, והולכיהו לגן עדן, וכבר נכנסו ברגלו אחת לגן עדן, ובהיותו עומד רגלו אחת בגן עדן נזכר בהשבעה הנ"ל, ונשאר עומד כשרגלו אחת שלגן עדן. וידוע שהב"ח היה דרשן נפלא, והתחיל גם שם לומר דרוש אחד נפלא מאד, עד

וראה בספר בית צדיקים (מערכת ב' עמ"ו) אשר פעם בעת שערך אדמו"ר [הרה"ק רבי אברהם יעקב מסאדיגורא זי"ע] את שולחנו הטורח בג' חשון לרגל יומא הילולא של אביו מרון קדוש ישראל מרוז'ין זי"ע אמר: 'השי"ת יעזור אשר אבי לא ישכח אותנו'. וסיפר לו איש אחד בשם אביו הרה"ק מרוז'ין זי"ע שאמר שהיו כמה צדיקים שאמרו שהם לא ישכחו מזה העולם כאשר יבוא לעולם שכולו טוב, אבל אחר כך היו שוכחים, הוסיף ואמר: גם אמי [הרבנית חוה ע"ה] היתה אומרת שהיא תטען עם הצדיקים מפני מה הם שוכחים, אבל לפי הנראה גם אמי שוכחת. אבי אי אפשר לו לשכוח כי צדיק צדיק שנפשו מקושר בכלליות ישראל אי אפשר לו לשכוח, כמו שהשי"ת הוא למעלה מכל העולמות ואף על כן אינו שוכח אפילו רגע אחד, ומפשיע תמיד שפע וחיות לכל העולמות ולכל הברואים, כמו כן הצדיק שהוא בבחינה זו. עיי"ש עוד.

ווארט'ט השבוע

ילמד תורה ולא יפנה אל הזהב
"ודי זהב" (דברים יא)
וכתב רש"י [ד"ה ודי זהב] 'הוכיחו על העגל, שעשו בשביל רוב זהב שהיה להם, שנאמר (הושע ב') וכסף הרביתי להם וזהב עשש נמצא בכתבי החסיד מוה"ר יוסף חיים בוקשטיין ע"ה אשר כתב בבית הרב דאדי ז"ל בברדיטשוב בשנת תר"ן, מאמר מהרב הצדיק הקה"ט רבי אברהמי'נו [מפראהבישט] זצ"ל בנו של הרה"ק [רבי] שלום זלה"ה, 'זוהר השמש ובא השמש הולך אל דרום', פירושו, הולך האדם אל זה העולם בכדי שילמד תורה שהוא חכמה, בבחינת 'אל דרום' כאמרו ז"ל (בבא בתרא כה) 'הרוצה להחכים ידרים', 'וסובב אל צפון' אמנם האדם פונה עצמו לבקשת הזהב שהוא בחינת 'אל צפון' כמאמר הכתוב (איוב יז) 'מצפון זהב יאתה', כלומר שחיותו של האדם לזה העולם הוא כדי שידרש להחכים, היינו שיעסוק בתורה ומצוות שהם שייכות לחכמה, והוא מסבב עצמו לצד אחר ובא אל צפון, אל תענוגי עולם הזה והבליו, ואינו זוכר כלל את צד הדרום, היינו שאינו רוצה להחכים. ואחר זה אמר 'סובב סובב הולך הרוח', כלומר רוח האדם הולך תמיד בסביבותיו 'אל צפון' ומימה בנפשו שזוהר העיקר רק בקשת הזהב, 'ואל סביבותיו שב הרוח' כלומר עד שמכל סביבותיו של האדם לתכליתו המדומה 'שב הרוח' אומרים לו לך שוב אל מקומך הראשון, (כמאמר הכתוב (קהלת יב') 'זהרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה'), ועל כן בודאי מי פתי יסור הנה לומר שעל זה נשלח לזה העולם, ע"כ. אבן ישראל (דף כד).

הנהגת השבוע

סדר היום והנהגות ישרות
מהרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע
ו. וּכְשֶׁתִּלְבַּשׁ מְלַבְּשִׁים נְאִים, תֹּאמַר: **"הַרְיֵנִי מִזְמִין אֶת גּוֹפֵי הַתְּלַבְּשׁ מְלַבְּשִׁים נְאִים לְקַיֵּם מִה שֶׁפְּתוּב הַפֶּה לְקִרְאת אֶלְקִיךָ יִשְׂרָאֵל"** (עמוס ד, ב'). **"כִּי פִּשְׁהוּלָה לִפְנֵי מַלְאָךְ צִרְיָה לְהַתְּלַבֵּשׁ מְלַבְּשִׁים נְאִים, כֹּל-שֵׁפֶן לִפְנֵי מַלְאָךְ-מַלְכֵי-הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא תִס-וְשָׁלוֹם לְהַתְּנָאוֹת בֵּהֶם.**
ציצנים ופרהנה
מוזב בספר נר ישראל (ח"ג ע' לבוש) בשם הרה"ק רבי דוב בער מליעווא זי"ע שאמר: מתפלל אני על האנשים העושים עסק שלם מענין המלבושים ומדייקים שיהיו בתכלית היופי וגם נהנים מהן מאד, והלוא היו צריכים להתבונן מנין נובע כל הענין של המלבושים, הרי שורשו מחטא אדם הראשון, כי אלמלא חטא האדם בחטא עין הדעת לא היה בא לכל זה, ואם כן אין יתגאה האדם ויהנה מדבר ששורשו ממקרה לא טהור, ואדרבה ענין המלבושים חייב להביאו לידי בושה ולהזכירו: 'מה אנוש כי תזכרנו' (תהלים חח).

